

BÉ, DONCS EM PRESENTO

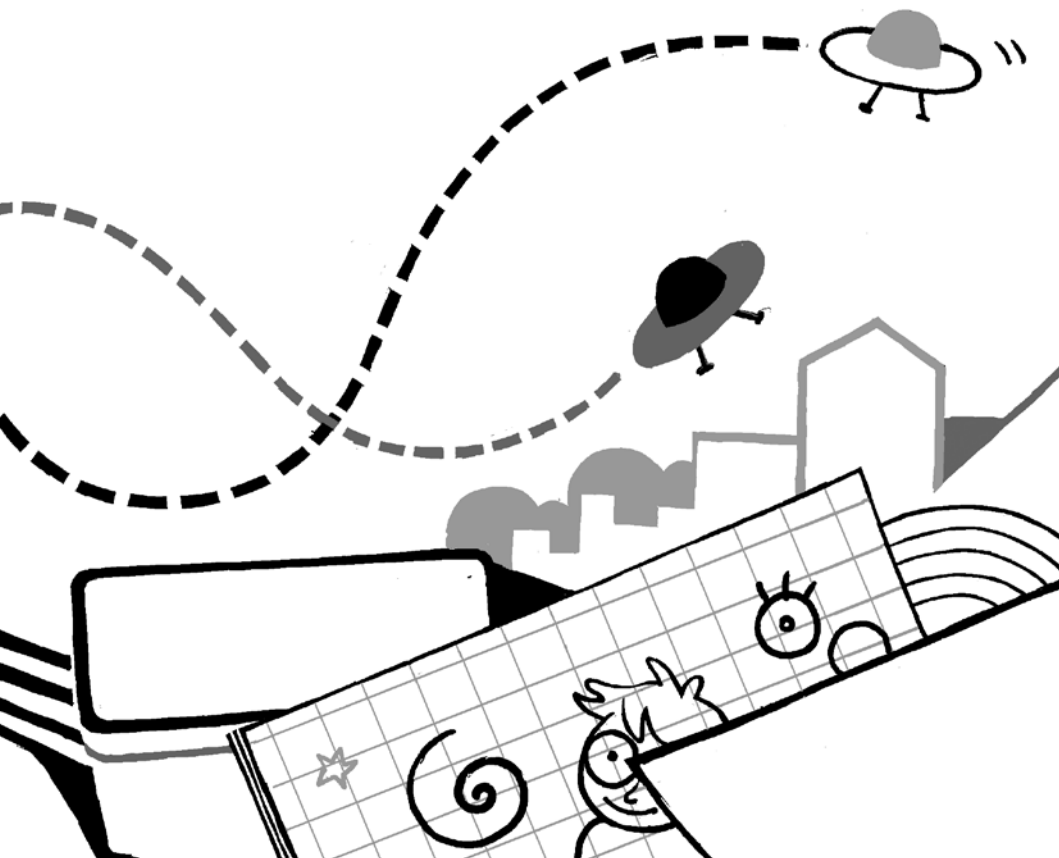
Em dic Mina HB, que en el llenguatge dels llapis significa Hard Black, és a dir, una mica dur i una mica negra. El meu veritable nom és un altre, però en el meu quadern soc la Mina. És un pseudònim, un nom artístic, com Lewis Carroll o Lady Gaga.

De mi puc explicar, sobretot, que tinc molts cabells; negres, també. Sota els cabells, hi tinc el cap amb les idees entaforades i, més avall, encara hi tinc totes les altres peces d'una nena. Quina mena de nena? Una nena que va a l'escola i juga. De l'escola, però, l'únic que m'agrada és l'esbarjo al jardí, intercanviar-me notetes amb la meva amiga Nora i el somriure de... Bé, no, de ningú.

Què més puc dir? M'agraden les pomes. Els tomàquets, en canvi, no. Tothom em diu: «Com és que no t'agraden els tomàquets?». No, no m'agraden.

Un dia, quan sigui gran, obriré una capsa i trobaré aquest quadern. I llavors diré: «Caram, quines

coses que escrivia de petita!». O no seré jo qui obri la capsa, sinó que arribarà algú i dirà: «Caram, quines coses que escrivia la Mina HB!». O potser arribaran els extraterrestres i diran alguna cosa que només ells entendran. En tot cas, aleshores jo tindrè moltes altres coses a fer, perquè estaré ocupada amb les meves aventures, que després explicaré en llibres molt llargs que potser es convertiran en pel·lícules. I si em demanen que actüi en una d'aquestes pel·lícules, diré que sí i m'ho passaré d'allò més bé.

HISTÒRIA PER COMENÇAR EL DIA

Aquell matí, la Laura s'havia llevat...

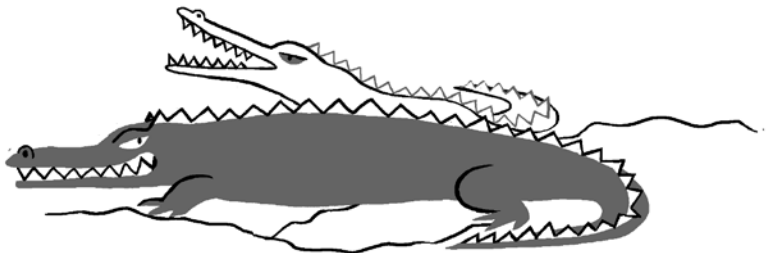
No, ha de tenir un nom més aventurer.

Aquell matí, la Rowena s'havia llevat...

Bah, en el fons, tant se val! Comencem de seguida l'acció.

Aquell matí, la Rowena arribava tard a l'escola quan va veure que s'acostaven uns cocodrils...

Sí, gairebé ja està, només falta una mica de moviment.

Esplai! La Rowena es va capbussar. El príncep Akar estava en perill: una parella de cocodrils se li acostava i ell no se n'havia adonat.

—Mina! Desperta't!

No, justament ara! Tanca els ulls. Fes-te la morta.
I com deia:

La Rowena va arribar fins on era l'Akar amb unes quantes braçades i...

—Mina, vinga, lleva't! Sé que m'has sentit!

...i el va arrossegar lluny dels animals. Nedava tan ràpid que...

La mare comença a estirar els llençols. Em perdo.
...que l'Akar no entenia què estava passant.
«Princesa Rowena! No entenc què està passant!»
Buf, així és impossible!

—Mina, l'esmorzar està a punt. Hi ha pastís.
La Rowena va portar l'Akar a la riba, mentre els cocodrils
la miraven malament.

Em llevo. Suco el pastís al te. El meu germanet
no para de saltar per tot arreu, cantussejant, mentre
la mare el persegueix per vestir-lo.

L'Akar li va dir: «M'has salvat la vida! Fes-me un petó!».

I ella li va respondre: «No, quin fàstic! Val més que em regalis aquest braçalet trenat!». Ell el va mirar i va dir: «No ho sé... M'ho he de rumiar».

—Mina, afanya't! Vesteix-te! I no et quedis encantada!

—D'acord. M'afanyaré.

La Rowena va córrer cap a l'escola, mirant el braçalet que portava al canell. Els cocodrils es van acomiadar satisfets i es van ajeure al sol per digerir el seu esmorzar.

—Minaaa! Ho tens tot?

—Sí, ja estic llesta. Quan vulguis, marxem.